

Huntington over de Doop

Huntingtons standpunt over de Doop was mild. Hij was een voorstander van de kinderdoop, maar wilde de baptisten niet veroordelen. Wanneer iemand in zijn gemeenten de volwassendoop of overdoop door onderdompeling begeerde, dan liet hij een baptistenpredikant komen. Velen onder de zogenaamde 'strict baptisten' in de 19^e eeuw waren erg op Huntington gesteld. Zij stonden, evenals hij, kritisch tegenover de leer van Andrew Fuller en hadden vaak dezelfde visie over de wet als Huntington aanhing. Toch zocht deze geen contact met hen, omdat zij een strenge toelating hadden en niemand dan alleen baptisten aan hun Avondmaal duldden. Huntington voelde zich in dit opzicht meer aangesproken door John Bunyan, die met alle gelovigen, van welke kerk dan ook, aan de tafel des Heeren gemeenschap begeerde. Door verschillende is geprobeerde te bewijzen, dat Huntington in zijn hart baptistische gevoelens had. Wel had men hem bijna bewogen baptist te worden, maar uiteindelijk miste hij de vrijmoedigheid om zich opnieuw te laten dopen. Later wees hij op de nutteloosheid van de Doop als er geen sprake was van de doop met Gods Geest. *“De doop met de Heilige Geest is onmisbaar tot zaligheid, maar het water daartoe is van geen betekenis. Als zou u iemand van Dover naar Calais door het water slepen, het zou hem niet baten.”*

Citaat uit : Van kolendrager tot predikant - L.J. Van Valen